FRANCESC MARCÉ I PUIG

Faules Immorals

(Poemes desperts)

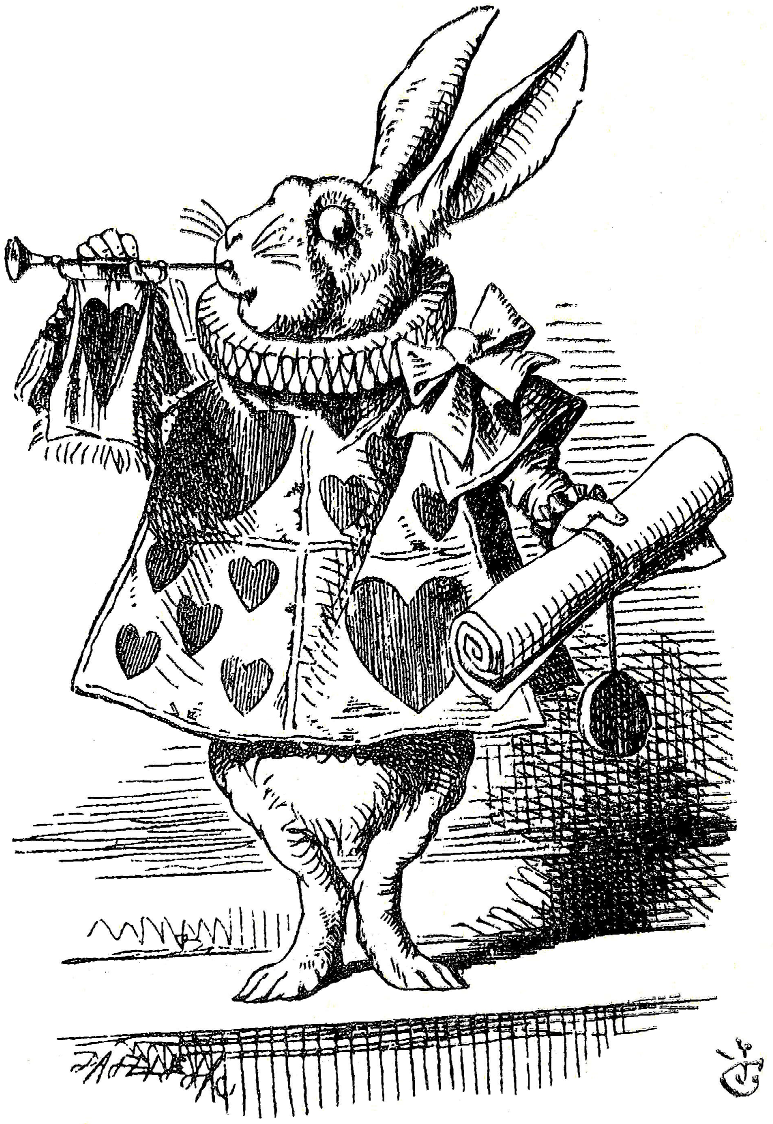

Castellar del Vallès 2023

© Francesc Marcé i Puig

Esta obra está licenciada bajo la Licencia Creative Commons Atribución-NoComercial-SinDerivadas 4.0 Internacional. Para ver una copia de esta licencia, visite http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/.

FRANCESC MARCÉ I PUIG

FAULES IMMORALS

(POEMES DESPERTS)

Portada: John Tenniel per a Les aventures d’Alicia al país de les maravelles.

ÍNDEX

Orientacions per llegir aquest llibre sens morir a l'intent.. 9
1 - Estridències...13
2 - Pobres sords esfereïts..14
3 - Esclaten roses porpra..15
4 - Quan la mort ronda...16
5 - Figures (1) - metàfora...17
6 - Figures (2) -sinècdoque...18
7 - Figures (3)- hipèrbole.. 19
8 - Figures (4) -oxímoron.. 20
9 - Figures (5) -antítesi .... .21
10 - Figures (6) - paradoxa..22
11 - Figures (7) - litote...23
12 - Figures (8) - ironia..24
13 - Figures (9) - metonimia...25
14 - Figures (10) - al.literació..26
15 - Com si fossin cabdells...27
16 - No calen paraules 28
17 - Avui em permeto la nostàlgia..29
18 - La nit...30
19 - Tothom té el que es mereix?...31
20 - Rossinyols...33
21 - Sens dia i nit..34
22 - Deslliureu-nos d'aquest mal...35
23 - Vull..36
24 - La revolta dels xais..37
25 - La cucafera...39
26 - El son dels justos..40
27 - Crancs 41
28 - Setanta primaveres...42
29 - Pluja fina fa forat...43
30 - Quina pena fem..44
31 - El sentit poètic de la vida...45

32 - Sense cap aresta........46
33 - Oh gavina riallera........47
34 - La mar es queixa........48
35 - Es codolar........49
36 - Foc nou........50
37 - El no oblit........51
38 - Fer feix de tota llenya........52
39 - Pí solitari........53
40 - Tannkas d'agost (1)........54
41 - Tannkas d'agost (2)........55
42 - Tannkas d'agost (3)........56
43 - Tannkas d'agost (4)........57
44 - Tannkas d'agost (5)........58
45 - Bon dia i bona nit........59
46 - Arguments d'autoritat........60
47 - Tannkas que s'obren (1)........62
48 - Tannkas que s'obren (2)........63
49 - Tannkas que s'obren (3)........64
50 - Tannkas que s'obren (4)........65
51 - Tannkas que s'obren (5)........66
52 - Ser o no ser........67
53 - Colpejar-se el pit........68
54 - Silenci absolut........69
55 - No espereu........70
56 - Horitzons planers........71
57 - La millor defensa, un bon atac........72
58 - Culpables........73
59 - Blanc o negre........75
60 - Miratges........77
61 - Abans no torni el sol........79
62 - Ànimes de càntir........80
63 - Som ginys autònoms........81
64 - Autodidacte........82
65 - L'horror........84
66 - Vampirs........86
67 - Aforismes (tannkas) (1)........87
68 - Aforismes (tannkas) (2)........88
69 - Aforismes (tannkas) (3)........89
70 - Aforismes (tannkas) (4)........90
71 - Repicaran campanes........91
72 - Faules de la fontaine (1) El guillot i el raïm........92
73 - Faules de la fontaine (2) La lletera........93
74 - Pau d'esperit........94
75 - Certeses........96
76 - Faules de la fontaine (3) La cigala i la formiga........97

77 - Faules de la fontaine (4) El carruatge i la mosca..98
78 - Revolts...99
79 - A pastar fang...100
80 - Detalls...101
81 - El ball dels vampirs...102
82 - Vent...103

ORIENTACIONS PER LLEGIR AQUEST LLIBRE SENS MORIR A L'INTENT

1) La meva concepció de la poesia

Des del meu punt de vista, aquest darrer segle, la poesia ha anat perdent, en nom de la innovació, força del que em sembla que la defineix com a tal. S'ha prescindit de la rima i de la mètrica, passant de fet a ser simple prosa. Es clar que hi ha prosa poètica i lligar les paraules amb ritme també és tot un art. Ara bé, per mi la poesia és tota una altra cosa. Potser el fet de ser un melòman empedreït em porta cap aquí, però entenc que la poesia sense musicalitat deixa de ser-ho.

Un altre aspecte a assenyalar és que trencar la norma és una regla pròpia de l'art i la literatura innovadores. Ara bé, per trencar la norma i ésser percebut així, aquesta norma hi ha de ser present d'alguna manera. Això vol dir servir-se de la mètrica i la rima per saltar-se-les quan cal, sorprenent al lector i fent-lo conscient de la seva presencia.

2) El meu mètode de treball

a) Les fonts dels poemes

Els poemes me'ls suggereixen fets concrets de la vida quotidiana d'àmbits molt diferents, tant noticies polítiques i d'altres caires, com fets particulars de més o menys transcendència aparent. M'agrada llavors fer-los servir com a exemple paradigmàtic del que hi ha al darrera, de la concepció de la realitat que impliquen, com a metáfores de diferents nivells de complexitat o abstracció. També me'ls suggereixen les reaccions de la gent davant d'aquelles noticies o fets, posem per cas a les xarxes socials.

Una altra font son les meves emocions, ja sigui davant una situació mínima com el cant d'un ocell, un moment de joia o l'esclat d'una guerra i com s'hi respon en general, per exemple als mitjans.

Tot i així, ja siguin fets d'una mínima o màxima transcendència sempre intento treure'ls-hi tot el suc possible. Per això sempre tenen un cert caire de faula amb moralitat final, un cert caire aforístic.

Si s'està prou atent, qualsevol cosa pot acabar convertint-se en un poema.

b) Tipus de poemes

Hi trobarem, aquí i en llibres anteriors, poemes de tipus bastant diferents. Des de poemes força directes i fàcils d'entendre, fins a d'altres amb més gongorismes o més alambinats.

Alguns son força directes, tot i fer servir les figures literàries que m'han semblat més adients o simplement m'han agradat més, expressant emocions, sentiments o opinions concretes. D'altres, sovint els de caire més polític o social són volgudament més abstractes, fugint d'una simple pàgina de successos o de l'exabrupte personalitzat.

Tant si l'origen és una noticia d'un àmbit ampli o un fet més concret, la seva traducció en poema, l'anàlisi que implica, sempre és aplicable a diferents nivells de complexitat i el lector pot remetre's a un o un altre.

El que hi exposo sovint doncs pot entendre's com propi ja sigui del nivell de relacions interpersonals quotidianes (micropolítica), com de les relacions de la política institucional (partits, parlamentarisme), com de la macropolítica (relacions geoestratègiques). Això és possible perquè com ensenyen la teoria general de sistemes i les teories sobre les estructures jeràrquiques, sovint hi ha homomorfismes (estructures paral·leles entre grups de components) o isomorfismes (coincidències estructurals punt per punt) entre els diferents nivells de complexitat, ja sigui a la natura o a la societat.

Uns darrers poemes que hi podeu trobar són els de caire més surrealista que, de tant en tant, m'agrada introduir. El surrealisme beu de la psicoanàlisis freudiana i remet al concepte d'inconscient. A nivell inconscient predominen els anomenats processos primaris, que sols en passar a la consciència, al pensament organitzat (processos secundaris), són sotmesos al filtre del sentit comú o de la lògica pròpia de cada cultura o concepció del món. En els somnis, per exemple, afloren aquests processos primaris, no basats en les restriccions del llenguatge, sinó regits per figures com les poètiques (metàfores, metonímies....) de base analògica, on uns fets substitueixen a uns altres, o bé s'ajunten elements diferents o fins contradictoris.

El surrealisme juga aquest joc partint del principi de posar junts elements contraposats o sense cap relació per trencar amb el llenguatge i pensament normal i apel·lar a l'inconscient. Aquests poemes doncs s'apropen més al llenguatge dels somnis o a provocar una sensació o reacció nova davant de quelcom inesperat. Son en conseqüència poemes oberts. Cada lector en pot fer una lectura diferent, li poden suscitar diferents emocions o sentiments. No hi ha una lectura o interpretació correcta.

c) La tècnica de treball

La necessitat d'escriure un poema, a part de la seva funció terapèutica d'explicitar els neguits per exorcitzar-los, pot sorgir com una idea general a exposar, que després ja s'anirà perfilant en la seva forma, o com una idea més concreta a desenvolupar d'una o altra manera a mesura que el vaig escrivint.

Sovint hi pot haver alguns versos inicials i una idea general clara. Com avanci pot dependre de diferents factors. En aquest sentit la definició d'aspectes formals de l'expressió, com la rima o les figures poètiques, poden determinar com s'acabi concretant.

S'acostuma a pensar en la rima com una cotilla per la creativitat i la llibertat expressiva. Per a mi , a part d'ésser la responsable junt amb la mètrica de la musicalitat i el ritme del poema, dels que ja he assenyalat la importància, no és cap restricció sinó un estímul creatiu. Puc dir el mateix de la cerca de figures poètiques. Aquestes a cops sorgeixen espontàniament. D'altres vegades cal cercar-les. Tant en la rima com en el lèxic, quan cal, faig servir diccionaris de rima i de sinònims. Per exemple, la necessitat de trobar la paraula que rimi amb un vers concret porta a descobrir termes en què no

havia pensat i a enriquir el llenguatge, com així també la cerca de sinònims. Poden portar a afegir una idea que hi encaixi i deixar la d'aquell vers per més endavant. En conjunt, a nivell personal i penso que pel lector, en un altre sentit , també em suposa una tasca gratificant de millora de la nostra llengua tant maltractada per propis i estranys.

La rima és alhora un bon element d'experimentació. Es pot jugar amb rimes senzilles, tipus rodolí, o ABBA, o ABAB, etc. o més complexes i subtils. O canviar o saltar-se la rima al mig d'una estrofa, variar-la en diferents estrofes, combinar varies rimes, introduir versos que se la salten, creant una certa sorpresa. Ara bé allò important , que no vol dir sempre aconseguit, és arribar a una bona musicalitat i ritme del conjunt del poema. I una cosa encara més difícil, aconseguir un isomorfisme, o sigui un paral·lelisme, entre forma de l'expressió i forma del contingut, com a millor manera de transmetre o fer arribar aquest darrer.

El llenguatge sempre parteix d'unes proposicions pròpies (contingut a transmetre) i unes proposicions figurades (com s'acaba transmetent el contingut). La funció d'aquestes darreres és afavorir el contacte amb el receptor i la seva implicació. Això és sabut des de la retòrica aristotèlica i empleat encara per la publicitat, la propaganda i la literatura en general. Les figures retòriques tenen part d'aquesta funció. La diferencia entre les figures retòriques i les figures poètiques només rau en el seu grau d'usualitat o originalitat. Metàfores instituïdes, catacresitzades, en fem servir a la parla comuna, com quan diem "els braços" de la butaca. D'altres tenen alternatives possibles, tot i ser tòpiques i conegudes com, per exemple, si parlem del "colós" en flames. El que caracteritza a la "metàfora" poètica és la seva distància paradigmàtica respecte al concepte propi que es vol expressar. Que resulten inesperades, creatives, enriqueixen el llenguatge i, en darrer terme, conviden a canviar la forma que tenim de concebre una realitat concreta.

Espero que us vingui de gust acompanyar-me en aquest petit viatge iniciàtic d'eixamplament de les realitats quotidianes i que la lectura us sigui lleu.

Francesc Marcé i Puig

1 - ESTRIDÈNCIES

10 de gener de 2023

Estridències arreu
estridències sonores,
estridències visuals
estridències vitals
dels qui viuen a deshores
i escolten sols la pròpia veu.

Estridències de l'ahir,
estridències del demà,
estridències virals
de tants caps de pardals,
que es deleixen per cridar
sens tenir res a dir.

Estridències de matí,
estridències de tarda,
estridències de nit,
estridències al llit,
fugint de la basarda
de viure espaordit.

Quina mandra que fa
aquest món d'estridències,
curull de falsos déus,
que ni es veuen els peus
trepitjant evidències,
com qui sent ploviscar.

2 - POBRES SORDS ESFEREÏTS

Unicorns en piragua
solquen els mars eixordats,
del Montseny a l’Aconcagua,
dels avencs als espadats,
mentre grinyola la gramola,
els grills obedients fan cua,
qui no corre, vola
i el pus purulent traspua.

Pobres sords esfereïts,
vigilants crepusculars
de caps de soca atordits,
amb ments unicel·lulars,
proveïts de cors com cigrons.
Tan se val si pugen o baixen
de muntanyes o alturons:
Al final sempre s’esbiaixen.

Si hi voleu sobreviure
no defugiu el neguit,
germen de revolta,
bafarada lliure,
vaccina contra l’oblit.

18 de gener de 2023

3 - ESCLATEN ROSES PORPRA

Esclaten roses porpra
als jardins del teu cos
quan ens endinsem l'un en l'altre
i deixem de ser dos.

Lleons despentinats
poblen el teu llit,
serp d'aigua salada
entortolligada al meu pit.

Abraçades fonedisses
reguen les teves sines,
via làctia que embolcalla,
espurna per la palla.

Llamps i trons cusen ànimes
fetes de fil d'or,
remuntant els abismes,
fent fugir esporuguida la mort.

Esclaten roses porpra
als jardins del meu cos
quan ens endinsem l'un en l'altre
i deixem de ser dos.

27 de gener de 2023

4 - QUAN LA MORT RONDA

Quan la mort ronda,
manllevant companys,
amics i amants,
sols hi ha una resposta:
estrènyer fort la vida,
gaudir de cada instant,
recordar els bons anys
i junts seguir endavant.

A l’amiga Anna
28 de gener de 2023

5 - FIGURES (1) - METÀFORA

Rius de cel, curull
d’espurnes clapejades,
regurgiten mel
per apaivagar la set
quan irromp l’albada.

14 de febrer de 2023

6 - FIGURES (2) -SINÈCDOQUE

Ni rems desgastats,
ni rodes tronades,
ni teulat que no acull,
desembarquen enlloc,
ni aixopluguen cap cap.

14 de febrer de 2023

7 - FIGURES (3)- HIPÈRBOLE

Veloç com fotó,
àgil com gasela,
tenaç com corcó,
s’escapoleix el desig,
com neu que es desgela.

14 de febrer de 2023

8 - FIGURES (4) -OXÍMORON

Foscor del dia,
o bé claror de la nit,
records d'un oblit,
com mullena seca
encisada pel despit.

14 de febrer de 2023

9 - FIGURES (5) -ANTÍTESI

Pujant o baixant,
alçant-se o caient,
amos i servents,
cadascú al seu lloc.
Heus ací les regles del joc.

14 de febrer de 2023

10 - FIGURES (6) - PARADOXA

Quan neixes et mors
doncs l’aire t’ofega.
En créixer vas minvant.
Naturalitat forçada
que deixa paralitzat.

14 de febrer de 2023

11 - FIGURES (7) - LITOTE

No és pas gens dolent
no voler ser un esclau,
no semblar un babau,
no constrènyer la ment,
no deixar de fer-ne esment.

14 de febrer de 2023

12 - FIGURES (8) - IRONIA

Del tot embadalit
amb tanta saviesa
dels qui ens manen.
Els tornaré a fer el llit
si mai m’ho demanen.

14 de febrer de 2023

13 - FIGURES (9) - METONIMIA

El rugir s’acosta
com un tret al pit,
núvols que mullen,
estela a la costa
d’un cervell enterbolit.

14 de febrer de 2023

14 - FIGURES (10) - AL.LITERACIÓ

Cofois com bocois
xiuxiuegen els xais,
carn d’escorxador,
ni esperança ni recança,
ni ànsia ni temor.

14 de febrer de 2023

15 - COM SI FOSSIN CABDELLS

Odisseus sens Ítaques
bramen contra els pets dels tirans,
tot bullint mandonguilles
cuinades per ses amants.

Mites de paper d’estrassa,
que es dissolen com el fang,
curullen universos buits,
de soldats sense sang.

Discursos esgarriats
brollen dels horitzons,
adquirits a crèdit
per músics sens acordions.

Rodes de hàmster
dels qui creuen avançar,
deambulant sense rumb,
lluny de cap més enllà.

Acceptem gat per llebre,
colla de passerells,
picant grans d’arena
com si fossin cabdells.

6 de març de 2023

16 - NO CALEN PARAULES

No calen paraules
quan dansen els cossos
entortolligats,
grimpant l’un en l’altre
com gats esverats.

No calen paraules
si es fonen olors
d’alens desfermats,
esquitx de desitjos
farcits de llibertat.

No calen paraules
a les mirades punyents,
que creuen l’espai
desfent-se en carícies
de llengües ardents.

No calen paraules
als gemecs de plaer,
que acaronen les ments
en espais infinits,
levitant en el temps.

29 de març de 2023

17 - AVUI EM PERMETO LA NOSTÀLGIA

Em permeto la nostàlgia
del que pogué ser i no fou,
enterrat tristament a l’oblit
pels que viuen de l’al·lèrgia,
encauant el passat en un pou
i mirant-se’l amb despit.

Em permeto la nostàlgia
del que podria ser i no és,
doncs preferim ser enterradors,
que no pas fer apologia
de les portes d’accés
cap a temps millors.

Em permeto la nostàlgia
i deixo rajar lliure el plor,
que brolla de molt endins,
per veure si atia
amb la seva lleu remor
els capolls dels nous jardins.

2 d’abril de 2023

18 - LA NIT

La nit tranquil·la respira
sens ni una gota de vent.
Silenci absolut que embolcalla,
esgarrinxat per la remor
d'una carretera distant,
que viola com una dalla
aquest magnífic instant.

Tot en la nit conspira
per lliurar-se al corrent,
per emular l'ou com balla,
per rendir-se a la clamor
de la sequera constant,
fugint de tota batalla,
deixant-se endur per un bell cant.

Llum de lluna que il·lumina
alhora que ens va vetllant.

11 d,abril de 2023

19 - TOTHOM TÉ EL QUE ES MEREIX?

Si no fóssim qui som
seríem poca cosa.
També els faríem nosa.
Manarien un progrom.

Mirades d'odi
solquen el món.
Líders dalt del podi
encomanen la son.

Potser algun dia
algú es preguntarà
com ens van anorrear
quan fèiem via.

Tothom té el que es mereix
o això és la cantarella,
conte de la vella,
dels que ens volen peix.

Mai diguis mai més.
Tard o d'hora tot torna
en un món circular
de nins sense bolquers.

La paciència s’esgota
quan manca menys per la fí.
Cal fer bullir l’olla
abans no mori el llumí.

Danseu maleïts,
amb peus de fang.
Ves que la sang
no us escorxi els pits.

20 d’abril de 2023

20 - ROSSINYOLS

La lírica dels rossinyols
esmicola la quietud
de forma dolça i punyent,
dissociant suaument la nit.
Avui primerencs els he sentit.
Feia temps que eren absents
de les meves latituds
on cohabitaven amb mussols.

L’esperança
sempre pot vèncer
a la recança.
Si la sap convèncer.

25 d’abril de 2023

21 - SENS DIA I NIT

Quan l'amic Rossinyol t'espera
no se li pot dir que no.
Com a la merla matinera
que porta cada dia la claror.

Tots dos refilen el seu cant.
Un de nit l'altre de dia.
Tots dos ens van cantant:
sens dia i nit no hi cap dia.

29 d,abril de 2023

22 - DESLLIUREU-NOS D'AQUEST MAL

Se sap que mai no ha existit
una albada dins la nit.
Un estol de cabirols
corrent fins emprendre el vol.
Tot de cors sense sang
eixint com nous del fang.
Un seguit d'escurçons
teixint noves cançons.
Un trist poble de pardals
sens queixar-se dels seus mals.
Cap miserable enze
renunciant a l'aparença.
Una cort de bocamolls
salpant més enllà dels molls.
Destrals de llenyataire
fetes sens escaire.

Però companys no patiu,
que experts en la viu-viu
i l'enginy artificial
ens deslliuren d'aquest mal.

10 de maig de 2023

23 - VULL

Vull recórrer els viaranys del teu cos,
ara que hem abolit les fronteres,
que respiro per la teva boca
i no se on comencen i acaben
la teva ànima i la meva.

Vull fondre'm en els teus ulls,
que em miren esperançats,
curulls de joia infantil,
quan culminem l'abraçada
amb què em concedeixes asil.

Vull beure de ta saliva,
poció màgica digna de déus
i d'aquests llavis tant fins,
que en giravoltar entrellaçats
friso per fer-me'ls meus.

Vull viure sempre aquest present,
la dansa del dia a dia,
sens perdre mai el compàs,
que ens marquen les nostres ments.
Sols amb tu me'n sento capaç.

4 de maig de 2023

24 - LA REVOLTA DELS XAIS

Aixafaguitarres,
esgarriacries
i amics curts da gambals
pul·lulen per rodalies
com si fossin animals.

D’aquests bandarres
el món n’és ple.
Cretins, brètols, borinots,
capsigranys i estaquirots.
Una munió de carallots.

Cabrons busca-raons,
gamarussos malparits.
Tots aquests torracollons,
tòtils culs d’olla,
ens tenen ben avorrits.

Com els paparres llepaculs,
galifardeus rebordonits,
pinxos xitxarel·los,
que no han après a distingir
el dia de la nit.

Ja n’hi ha prou de merdaseques,
que ens creuen passerells.
Prou de galtes pixafreda
i de tanoques mesells:
Tots els xais a esbotzar la cleda!

4 de maig de 2023

25 - LA CUCAFERA

Quan s’alimenta un monstre
inconscientment i impune
al final sempre et devora,
tot i que la cuca fera
resulti oportuna
i no sembli presa a abatre.

Qui els ha alimentat
que ara no es queixi.
Heu engreixat la bèstia
i ara us passa factura.
Que els déus us maleeixin
per tanta feredat.

11 de maig de 2023

26 - EL SON DELS JUSTOS

12 de maig de 2023

Els núvols ja no plouen.
Als polítics els governen.
Quin món ens ha quedat.
Ja no hi ha música a l'envelat.

Tothom pot ser el que vulgui.
Tot és un problema subjectiu.
Píndoles de la felicitat.
Que es salvi qui pugui.
Els pollets ben tancats al niu.
Fins s'ha adormit l'abanderat.

De revolucions ningú en parla.
Sols hi ha modes per babaus.
No fos cas que ens ennueguéssim.
Sols fantasmes al cervell col·lectiu.
A l'estiu tota cuca viu.
Ves que no ens embaféssim.
Vam córrer a cremar les naus.
Si no hi és, no cal cercar-la.

Ara que estem tots ben ensopits
i els espectres poblen el present,
més val que no feu gaires crits.
Podria despertar-se alguna ment.

27 - CRANCS

Crancs amb mitges de franel·la
mengen flors del panical.
Son carnívors de mena
i no pas gent com cal.

Devoradors de criatures
a qui diuen no fer mal.
Aixequen ciutadelles
mentre cremen els camps.

Rentacares de titelles,
experts en llançar hams.
Cares boniques sense rostre
amb una veu que no els pertany.

Qui cremarà els seus draps bruts?
Qui els engegarà a mal viatge?
Qui xerrarà sense embuts?
Per qui anirà l’avantatge?

15 de maig de 2023

28 - SETANTA PRIMAVERES

Quan s'acosten les setanta primaveres,
notes que no et pesen els anys
i, malgrat diguin ara va de veres,
el teu somni és seguir esbotzant panys,
ja és hora d'encendre noves fogueres,
moment de capbussar-se a altres estanys,
d'oblidar-se de fades ploraneres
i de venedors de mals averanys.

Algú se'n pot enriure
de ta pretesa ingenuïtat.
Se li han mort les ganes de viure
i tot desig d'eternitat.

Amunt les atxes companys de lluita.
Amunt els caps i amunt el puny.
Seguir endavant no és pas cap fuita.
Sols qui no plora de la mort s'esmuny.

22 de maig de 2023

29 - PLUJA FINA FA FORAT

Pluja fina fa forat.
No pas llamps i trons d'un instant
que tot seguit s'han oblidat.
Sols el degoteig constant
omple els turons assedegats.

Estem farts d'escarafalls,
rebequeries de malcriat.
No totes les danses són balls,
ni córrer fa arribar aviat.
Sovint els déus son espantalls.

La cura tenaç del jardí,
del pa de cada dia,
és la que fa camí,
la única que fa via,
llaurant el propi destí.

23 de maig de 2023

30 - QUINA PENA FEM

25 de maig de 2023

A la primavera perquè fa el que vol:
Ara pluja i fresca, ara sol i calor.
Si plou perquè plou, si no plou perquè no plou.
Ai que fa massa calda, ai massa fredor.
Volem immobilitat i espanta allò que és nou.
Sempre cercant l'aixopluc de l'estol.

A l'estiu odiem la xafogor.
A l'hivern voldríem fugir del fred.
No ens plau la tardor perquè no és carn ni peix.
Qualsevol canvi ens posa de mal humor.
Ens faria bò que no tingués lletres l'alfabet.
Creiem que tota varietat afebleix.

Però la vida és feta de pertorbacions,
fluctuacions, desordre i novetats
i fins el que no es mou és dinàmic,
tot i que pensem que el cel és fet de maons,
ens enlluernin grans veritats
i ens venguem la mare per un abric.

Quina pena fem, sòmines encantats
que, en comptes de respirar els fluids,
preferim la pau dels cementiris,
ens fan basarda les realitats
i frisem per dormir totes les nits
fascinats pels nostres deliris.

31 - EL SENTIT POÈTIC DE LA VIDA

L’estètica no fa pas mal.
Els símbols atorguen sentit
a un univers que no en té.
Ens duen a creuar el portal
que va més enllà del brogit,
donant bellesa a allò que ens ve.

5 de juny de 2023

32 - SENSE CAP ARESTA

Caderneres, tallarols i gafarrons
arrosseguen la tarda mandrosa,
tot esperant els rossinyols,
substituts d’una garsa cridanera.
Avui les mallerengues han fet festa.
Les merles s’han perdut pels racons.
Els pit-roigs fa dies que no volen fer nosa.
No es veuen falciots en estols.
Els pardals han descobert la primavera.
Tot segueix el seu curs sense cap aresta.

7 de juny de 2023

33 - OH GAVINA RIALLERA

15 de juny de 2023

Oh gavina riallera,
que te'n fots del món sencer,
escombriaire oportunista,
sols quan baixes a l'era
pesques peixos sens esquer
sens deixar-ne cap pista.

Oh gavina riallera,
qui t'ha ensenyat a riure
amb aquest riure cridaner?.
No fas gracia ni en Joan Pera.
No et cal aprendre a escriure.
T'agrada fer el tafaner.

Oh gavina riallera,
el teu món són les costes
i els vaixells de tornada.
Quan no ets en mar ni en terra
no saps on trobar respostes.
Sols cerques ser admirada.

Oh gavina riallera,
i les dolses melangies?,
la platja assolellada?.
Potser ja ningú t'hi espera.
Sols saps fer passar els dies
lluny de tota albada.

34 - LA MAR ES QUEIXA

La mar es queixa,
bramant tímidament:
No em deixis sola,
llevantada absent.

Quatre estels aïllats
piquen l’ullet
als fanals abrandats
quan s’encaua el follet.

Tanta calma no és normal.
Pau i nit han pactat
una treva amical
fins que arribi un nou embat.

20 de juny de 2023

35 - ES CODOLAR

Submergir-se lentament
sota l’esguard present
de sis corbs marins
i nedar mar endins,
banyats per llum d’argent,
quin abandonament
pels pobres barcelonins,
que encara es creuen nins
i es lleven per anar fent,
presoners de la seva ment,
somiant amb fons cristal·lins
i en ser amos dels seus destins.

Es Codolar ens ha donat
esperança en un nou blat
d’espiga alterosa,
que com rosa olorosa,
explora l’alteritat
lluny de tota feredat.

22 de juny de 2023

36 - FOC NOU

Sens foc no hi haurà brasa,
ni llum per fer camí,
si no s’encén la flama
que ens ha dut fins aquí.

Encenem la foguera.
Cremem les escorrialles
del que férem ahir.
Si no hi vas ningú t’hi espera.
No dormim més a la palla
si el foc nou ha de venir.

23 de juny de 2023

37 - EL NO OBLIT

En recomençar la vida
es guarden en el no oblit
les dagues del passat,
que no ens han pas ferit,
sinó esperonat,
cap a la joia assolida.

6 de juliol de 2023

38 - FER FEIX DE TOTA LLENYA

Cal fer feix de tota llenya,
prô no empassar-se gripaus,
ni combregar amb rodes de molí.
Diuen, no cremeu les naus,
com un pare quan et renya,
prô ha deixat morir el jardí.

No és que vulguem anar a la grenya,
ni ens agradi provocar allaus,
prô que no ens facin passar la sang per vi,
ni les truges com a braus,
dient, tots junts som una penya,
oblideu-vos de l'ahir.

Farem niu de tota brossa,
però arraconant els padrins.
No ens calen reis amb carrossa
per obrir nous camins.

21 de juliol de 2023

39 - PÍ SOLITARI

Pi solitari sobre roca ardent,
d’esguard perdut envers el sol ponent,
impàvid davant oratges braus o silents,
company d’onatges colèrics o plaents,
guàrdia d’orfes corbs marins,
envejós de tots els altres pins
i dels vaixells que se’n van mar endins,
allunyat de muntanyes i camins.

Per què t’han condemnat a tanta bellesa?.
Per què mostres aquest rostre altiu?.
Sols per acabar essent presa
de tants tafaners amb teleobjectiu?

7 d’agost de 2023

40 - TANNKAS D’AGOST (1)

A contracor no,
ni a boca de canó
neixen flors ardents,
ni els vespres són silents,
ni es cultiva l’amor.

12 d’agost de 2023

41 - TANNKAS D’AGOST (2)

A cau d’orella
li mormolo a ella,
si em vols conèixer,
obre’m en canal
com si fos un animal.

12 d’agost de 2023

42 - TANNKAS D’AGOST (3)

És a dreta llei,
que ni a la babalà,
ni a cop calent,
es pot avançar,
ni tallar el cap al rei.

12 d’agost de 2023

43 - TANNKAS D’AGOST (4)

A ull nu us dic
que és sabut abastament
que ni la pluja
ni la gent cauen del cel
sens abatre cap vel.

12 d’agost de 2023

44 - TANNKAS D'AGOST (5)

Es diu a tort i a dret,
no decidiu a ulls clucs,
prô a ulls clucs t'estim
pel sol fet d'haver irromput
en el moment degut.

12 d'agost de 2023

45 - BON DIA I BONA NIT

Milers de mugrons ensopits
llisquen coll avall
com cues de cavall,
orfes dels nostres pits,
foragitant conills blancs,
que dansen embogits
per carenes i valls,
sens ordre ni concert
doncs l'ansietat els perd.

Progressa enrere l'agost,
germà pobre de l'any,
ni badia ni congost,
porta oberta sense pany,
com l'alcohol d'un most
o ocell de mal averany.

Pau i glòria als adormits.
Que no s'acabin les nits,
ni els sols espaterrants
que ens fan créixer els nans.
Bon dia i bona nit
a tots els qui es creuen humans.

18 d'agost de 2023

46 - ARGUMENTS D’AUTORITAT

Si vols ser estimat
puja a una figuera
i tirat de cap.

Això no vol dir res,
però segons qui ho digués
n’hi hauria milers
enduts per la fal·lera
de passar la vida sencera
buscant-li tres peus al gat.

Guardem-nos de savis creguts
a qui seguir sense embuts,
investits de l’autoritat
que nosaltres els hem donat,
que sols saben pontificar
tot deixant-les anar
ni tan sols sense engaltar.

Potser tots en portem un
dalt del nostre terrat,
quan mirant-nos al mirall
descobrim la VERITAT.

Però tampoc us cregueu
el que acabo de dir,
doncs amb tant de fariseu
potser m’han manllevat
la capacitat de discernir.

19 d’agost de 2023

47 - TANNKAS QUE S’OBREN (1)

Plàcida tarda
d’un estiu que fa figa.
Claror adormida
llaurant núvols naixents.
Confortant embranzida.

30 d’agost de 2023

48 - TANNKAS QUE S’OBREN (2)

Potser no veurem
la superlluna blava
si el cel no ho permet.
Així no serà esclava
de tot allò que anhelem.

30 d’agost de 2023

49 - TANNKAS QUE S’OBREN (3)

Moixaines de nit.
Besades tot el dia.
Alè compartit.
Projectes de vida.
Qui ho havia de dir.

30 d’agost de 2023

50 - TANNKAS QUE S’OBREN (4)

Les orenetes
escamparan la boira,
deixant el record
d’un estiu que s’ha mort.
No ens calen bestretes.

30 d’agost de 2023

51 - TANNKAS QUE S’OBREN (5)

Avui és ara.
Demà no ho sap ningú.
Estada clara.
Paradís sense temps.
Una altra jornada.

30 d’agost de 2023

52 - SER O NO SER

Ser o no ser no és pas la qüestió,
sinó com estar-s'hi
sens ser part de la processó.
No cal cap catarsi,
o a voltes potser sí.
Sols cal obrir el meló.

Ni reines, ni conills blancs
son part de la solució.
Ni vídues que obren estancs,
ni cap mena d'absolució,
ni camins sense entrebancs.
Sols donen la comunió.

Més aviat, la llebre
conversant amb el barreter:
Vull saber semblances
entre un corb i un escriptori.
Si no hi posem pebre
mai sortirem d'aquest carrer,
perdent les esperances,
des d'un etern dormitori.

2 de setembre de 2023

53 - COLPEJAR-SE EL PIT

Enganxaments amorfes
de cuques minvants
omplen els instants
de tots els orfes,
quan resten embadalits
sens saber fer-se els llits,
com éssers antropomorfes
que mai es faran grans,
tot i creure's gegants
d'utopies polimorfes.

Que llarga és la nit
i fastigós el dia
quan la única lletania
és colpejar-se el pit.

4 de setembre de 2023

54 - SILENCI ABSOLUT

15 de setembre de 2023

Silenci absolut
en una nit de tenebres acollidores
traspassa els troncs
que creixen arrogants i superbs,
deixant-se d’embuts
com si no comptessin les hores,
ignorant els fongs
i el clam de les males herbes.

No cal cercar el desig
sinó saber-lo caçar
quan irromp entremig
d’una glopada inesperada.

Sols creixen llavors
regant-les constantment
amb torxes alçades
fetes de raons
lluny de l’abatiment
d’ànimes col·lapsades.

Que esclatin els marcs,
deixant fluir els colors
dels rius amarats
de totes les olors,
que emanen dels prats
de les nostres xafogors.

55 - NO ESPEREU

Arrapeu-vos fort
a la vida que s’esmuny,
abans de ser morts,
de no poder alçar els punys,
de què us vencin els plors.

21 de setembre de 2023

56 - HORITZONS PLANERS

Horitzons planers
les corbes de ton cos
em fan navegar
com si no hi hagués demà
ni fóssim forasters.

Amarats de sol,
sens bromes colpidores,
no cal cap consol,
ni plors per cap absència.
Sols compartir les hores.

Cada despertar
amb un immens somriure,
deixant-se alletar
per nous descobriments
i les ganes de viure.

Anar fent camí,
mans i cossos trenats,
lluny de cap destí,
ni fats adoctrinats.
Sols el goig de ser lliures.

21 de setembre de 2023

57 - LA MILLOR DEFENSA, UN BON ATAC

Tòtils endiumenjats
mengen figues d'un altre paner
i meduses al femer
fan l'agost amb plors de gat,
mentre piles d'esquirols
s'amaguen sota les cols.

Quin desori d'eixelebrats
fugint de les ciutats
on no volen restar sols
enmig de tant de merder.

Que algú els digui a tots plegats
que els peixos no cauen del cel,
que l'amor es fa de pèl a pèl,
que sovint cal un bon patac
i no els pantalons abaixats.
La millor defensa, un bon atac.

23 de setembre de 2023

58 - CULPABLES

Tots som culpables,
culpables de néixer,
culpables d’existr,
culpables de patir
o de ser feliços
o de menjar anissos,
culpables de pensar
o de no fer-ho,
culpables de créixer
o de no arribar-hi
o de fer-ho massa,
de què tot passa
sens ni pensar-hi,
de ser obedients
o desobedients,
dels nostres afectes
i dels desafectes,
de ser massa rebels
o de perseguir estels,
de gaudir menjant
o desvestint un sant,
de no adonar-nos de res,
de fugir d’estudi
o fer-ho d’antuvi
quan això no fa el pes,
culpables de viure,

de fer-ho de cara al món,
de girar-s'hi d'esquena,
d'anar fent el pena
o creure's Tutankamon
sens saber ni escriure.
Tots som culpables
de creure'ns culpables.

6 d'octubre de 2023

59 - BLANC O NEGRE

Gent de blanc o negre,
maniqueus esfereïts,
poblen les contrades
d’aquest i tot país,
bojos per les entrades
per veure qui ha de rebre.

No hi ha gama de colors,
ni gradient de grisos,
ni cap contradicció,
ni hi caben matisos.
Sols una processó
de xais amb mala olor.

Un món d’estómacs pensants,
mogut per bilis i sang,
avançant a coces,
que creu en sants,
en déus i diables
i en arrossegar pel fang.

Guardem-nos d’il·luminats
posseïdors de veritats
revelades des de dalt,
que van amb el cap massa alt,
cofois de si mateixos,
sens saber-se adoctrinats.

Els peixos desconeixen l’aigua
i l’oceà que els engoleix,
o que els esperen pescadors.
Sols saben sobreviure.
Per descobrir l’aigua cal sortir-ne
i deslliurar-se d’aquest feix.

9 d’octubre de 2023

60 - MIRATGES

Cada ovella al seu corral.
No fos que vingui el llop
contrari a la moral,
ens estronqui el son
i ens despertem de cop
penjats dalt d'un fanal
on la raó no hi pon.
Sols la mirada miop.

Els punts de vista enfrontats
desvelen les veritats
que sempre són plurals,
sempre minúscules,
no volen generals,
ni entenen de cúpules.

Sols una gran veritat.
Sols una certesa.
Res no dura eternament.
Ningú té tota la raó.
Sols hi veiem pel forat
de cada contesa,
on la distància és absent
i on domina la por.

Quan la pluja no mulla,
el vent no atia el vol,
tampoc escalfa el sol
i ningú es despulla,
potser és un miratge
que ens té com hostatge.

19 d’octubre de 2023

61 - ABANS NO TORNI EL SOL

Nit de trobades sota els llençols,
escalfors compartides,
cossos entremaliats
i olor de vida,
tactes endormiscats,
esperits en agombol.

Bona nit amor,
demà serà un altre dia,
perdem-nos en la foscor
abans no torni el sol.

20 d’octubre de 2023

62 - ÀNIMES DE CÀNTIR

Ànimes de càntir
burxen sota les pedres
cercant oli argentí
per enllardar el pergamí
que revela com sortir,
mantenint-se en tenebres
perquè res no les espanti,
ni mosquits, ni colobres,
ni perfum del fi,
ni cels ennuvolats,
ni bruixes pels terrats,
ni existències en obres.
Sols algú que les suplanti
sens fer gaire soroll
abans no toqui eixir.

20 d’octubre de 2023

63 - SOM GINYS AUTÒNOMS

Si un giny ha de funcionar
primer se l'ha d'empentar.
Després ja pot rutllar sol.
Sols li calen hores de vol
per copsar tots el contrastos,
arraconar tots el trastos,
collir les albes reeixides
i les esperes teixides,
sens demores inútls
ni pretensions fútils,
mirant endavant i enrere,
cada passa la darrera
d'un camí ombrívol,
d'un esguard altivol,
no un anar-hi anant,
sinó brasa d'un nou cant.

21 d'octubre de 2023

64 - AUTODIDACTE

Sols tu pots aprendre
que el sol escalfa
però també pot cremar,
que no t'has de vendre
ni ser mascle alfa
per arribar a demà.

Sols tu pots aprendre
que la pluja mulla
però també pot ofegar,
que es pot ser tendre
amb l'ànima curulla
sens deixar-se anorrear.

Sols tu pots aprendre
com satisfer el desig
i mantenir l'equilibri
sens haver de prendre,
sens gurus pel mig
ni ningú que t'ho escrigui.

Sols tu pots aprendre
quan cal despertar
sens abandonar els somnis
i arribar a comprendre
que agafar una mà
no és que t'abandonis.

Ningú t’ha de dir
com ha de ser el teu jardí.

24 d’octubre de 2023

65 - L'HORROR

L'horror campa pel món
i no és cosa d'ara.
Sembla l'única vara
que a tothom confon.

Tant és si son ximples
com si son il·lustrats.
Es tiren els morts pel cap
i es queden tant amples.

Crien els fanatismes
d'un i l'altre costat.
Sols hi guanyen els Estats
ben lluny d'idealismes.

Maten els diners
en nom de deïtats
i tots amb els seus relats
esdevenen carronyers.

Els termes perden sentit.
Res vol dir el que és.
Sols éssers enfollits
que han perdut els papers.

Xisclen les emocions.
S’amaga la raó.
Sols canten els canons.
Una única cançó.

En nom de llibertats
es tapen veritats.
Sempre vencen els mateixos
i perd la humanitat.

29 d’octubre de 2023

66 - VAMPIRS

Aquests que us diuen com heu de ser,
pensar, vestir, nodrir, viure, morir,
si no voleu cremar al foc etern,
no voleu deixar de ser moderns,
no voleu haver de patir,
o quedar-vos sols al carrer,
potser és que ells no saben qui són,
simples graons d'un malson,
fabricat per éssers aliens,
que els roben les il·lusions,
els manlleven tot avenç,
sols a canvi de poder dormir
una mena de son sibil·lí.

Rebel·leu-vos masses ardents.
Deixeu d'anar per on bufen els vents.
La vostra vida és vostra
i no de qualsevol senyor,
que viu de la vostra crosta
i de xuclar la vostra sang,
fent-se passar per acollidor,
prô us vol tancats com una ostra
per seguir traient or del fang.

2 de novembre de 2023

67 - AFORISMES (TANNKAS) (1)

Guspires de fum
buides de cap presència
omplen la vida
escassa de vivència
de qui malviu de perfum.

8 de novembre de 2023

68 - AFORISMES (TANNKAS) (2)

Braços que curen,
tendrament acullen,
no tenen preu,
un tresor per cuidar,
cels que despullen.

8 de novembre de 2023

69 - AFORISMES (TANNKAS) (3)

Quan la feblesa
ens inunda el cos,
un paratge erm,
no s’hi valen plors
ni cap avidesa.

8 de novembre de 2023

70 - AFORISMES (TANNKAS) (4)

Qui viu del passat
s’oblida del present
i te poc futur,
sols un cor aturat
i poc coneixement.

8 de novembre de 2023

71 - REPICARAN CAMPANES

9 de novembre de 2023

N’hi ha que pensen que viure
és bufar i fer ampolles
prô se’ls escapen les bombolles
com si fossin escamarlans,
plens de punxes nues
i amb sang a les mans.

Sols se’ls creuen els marrecs
que fan brindis al sol
i salten sens paracaigudes,
les bruixes que van de dol,
les marors nouvingudes
i aquells que cerquen consol.

Tots de pet a l’esclafit
fet de borra ennuegadora,
rebolcant-se pel fang,
creient treure’n profit.
Tant és si és tard o d’hora
prô els torna en bumerang.

Qui repicarà campanes
per tants somnis difunts,
per tants àpats sense gana,
tants exàmens sense apunts?

72 - FAULES DE LA FONTAINE (1)

EL GUILLOT I EL RAÏM

Qui no les pot haver
diu que són verdes
i balla satisfet
eludint esquerdes
sens voler saber
que això no és cap ballet.

Tampoc una cursa de braus,
ni un partit de tenis,
ni tan sols una excursió,
sols una dansa de babaus,
comparant-se els penis
com a únic mode d'ascensió.

No son verdes companys.
Si negligim seran podrides.
Segur que no les podrem haver.
Haurem perdut els anys
en lluites aigualides,
en nom d'una o altra fe.

15 de novembre de 2023

73 - FAULES DE LA FONTAINE (2)

LA LLETERA

Somniar despert no és dolent
si saps que somnies
sens deixar d’estar amatent
que no t’endossin distòpies.

De la llet als ous i la llocada,
al pollastre i el garrí,
més forta serà la topada
quan vegi que ha errat el camí.

Tant somniava la lletera
que faria caure el rei
que s’hi va trobar casada
segons la seva pròpia llei.

Déu ens agafi confessats
si ens creiem totes les faules
dels qui es mostren disfressats
fent veure que esmicolen baules.

16 de novembre de 2023

74 - PAU D’ESPERIT

La pau d’esperit
no ve del martiri,
ni fa cara de peix bullit,
ni viu al cementiri.

És un mite bonic,
massa proper al deliri
dels qui cerquen abric
tot encenent un ciri.

La veritable pau
no surt del no res,
ni és un son suau
lluny del que no fa el pes.

És un joc d’equilibris
entre el nosaltres
i el vosaltres
sens morts als armaris.

És un caminar dret
sens por d’ajupir-se,
lliscant per cada indret
on cal anar a nodrir-se.

No sap de malfiança,
ni tampoc de fe cega.
No és basa en la recança
ni en promeses de pega.

No és un punt final.
Sols un punt de partida.
No és encendre un fanal,
ni un etern cercar l’eixida.

Si voleu aquesta pau
sols cal seguir vivint
sens caure en l’allau
d’allò que va venint.

I quan feu balanç
veureu que tot val la pena,
tant els altiplans
com les carenes.

18 de novembre de 2023

75 - CERTESES

Cossos emmotllats
reviuen sensualitats
que s’endormiscaven,
penetrant-se mútuament.
Esquitxos que embolcallen
esperits en ferment.

Rictus seductors
generen flames
d’origen desconegut
quan es fonen les suors
i s’acoblen les cames
en un temps detingut.

Estrenye’m fort amor meu
quan som a punt d’assolir
aquest esclat compartit,
dalt de cims plens de neu,
olles a punt de bullir,
certeses dins del pit.

20 de novembre de 2023

76 - FAULES DE LA FONTAINE (3)

LA CIGALA I LA FORMIGA

Ni cigala ni formiga,
estalviant tota la vida
per un demà que mai arriba,
o cantant sens enguardiolar.

Una es pensa que és lliure.
L'altra no sap que és esclava.
Una es pensa que sap viure.
L'altra ansiant del tortell la fava.

Més val no deixar-se entabanar
per faules "benintencionades",
o per saviesa popular,
sovint simples contes de fades.

Algú ha pensat per vosaltres.
No ha volgut ensenyar-vos a pensar.
Massa pastors amb bones galtes.
Massa anyells delerosos de ramat.

1 de desembre de 2023

77 - FAULES DE LA FONTAINE (4)

EL CARRUATGE I LA MOSCA

De mosques colloneres
en van plenes les lleres
dels rius desfermats.
No saben que son sobreres.
Sols son fantasmes pesats
burxant per les clavegueres.

Creuen fer avançar carruatges,
buidar de sorra les platges,
fer lluir els estels
i reclamen avantatges
per haver satisfet els anhels
dels qui beuen dels seus miratges.

Foragitem-les del paisatge.
No són part del paisanatge.
Sols paràsits enquistats
que viuen de la seva imatge,
fent passar el seu onatge
per suculents camps de blat.

2 de desembre de 2023

78 - REVOLTS

Els revolts mantenen amatent
el diligent conductor silent.
Les rectes el poden fer adormir,
massa pendent sols del destí.

Diuen que la recta és el camí més curt
per anar d'un punt a un altre,
però la vida és plena de revolts
pels que cal conduir.
La recta sovint és un furt
de cada passa que s'engalta.
Fer veure que són "un" els "molts".
Sols una manera de fugir.

Tant pendents d'assolir
aquella terra promesa,
d'aconseguir arribar a la meta,
s'oblida que, en arribar-hi,
ja no ens queda més camí.

La meta sols és el final
de qualsevol contesa.

4 de desembre de 2023

79 - A PASTAR FANG

Gegants esmicolats
pul·lulen esverats
pels racons de les ciutats.
No són els reis d'Orient,
ni calendaris d'advent
per fer un compte enrere
fins caure de la figuera,
ni fullets entremaliats.

Son sols pols al vent,
vòmits de gripau,
guerres amb nom de pau,
ració de pànic per la gent.

Una cosa en vol dir una altra.
Tots a parar la galta.
Quina mandra tant de sutge
esperant què diu el jutge.

Se'n poden anar a pastar fang
tots aquests il·luminats,
de brega permanent,
amb venes sense sang,
que ens volen eixordats
per treure'n rendiment.

9 de desembre de 2023

80 - DETALLS

Filarem prim com ahir
un amor de puntes de coixi,
en un món ple de detalls
que ens facin d’embolcalls.
Qui ho havia de dir
que encara ens resta camí,
lluny de l’engany dels miralls
i de les coces dels cavalls.

Em plau la teva veu
i el teu somriure.
Em torno un galifardeu
Curull d’ànsia de viure.

9 de desembre de 2023

81 - EL BALL DELS VAMPIRS

11 de desembre de 2023

Som dins d’una olla que bull,
nedant com polls escaldats.
Quin embull!.
Sempre escalant espadats
sense endevinar cap cim.
Mai plou, sols un plugim.
Això és el que ens han deixat
aquells de qui ens hem refiat.
Però han caigut els seus déus,
simples tigres de paper.

Diuen que no ho cremem tot,
parapetats a les seves seus,
prô és l’únic que resta fer,
quan no resol res fugir,
ni resol res quedar-s’hi,
quan regna l’estirabot,
les puntades de peu,
el culte al botifler
i no serveix elegir.
Un suïcidi resignar-s’hi.

Ja ens han fet passar prou
bèstia grossa per bou.
Esperant el darrer esclat
me’n vaig a ballar
com violinista al teulat.

82 - VENT

Xiuxiueja el vent
amb un so espatarrant.
No és rumrumeig de gat
ni passa de gegant.
És un crit silent
de l’últim ofegat.

Ni cara al vent, ni al sol,
ni gestes noticiables
poden apagar la nit
o esquerdar el silenci.
No cal cap consol,
ni paraules afables,
ni restar arrupit,
ni ningú que recompensi.

Sols estar amatent
quan cauen les fulles.
Tornaran a sortir
encara que no ho sembli.

13 de desembre de 2023